

Arrest

nr. 81 346 van 15 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaten D. ANDRIEN & E. VINOIS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 15 februari 1982 te Darsilameh, Gambia. U behoort tot de Mandinka etnie en bent moslim. U bent opgegroeid in Darsilameh waar u samen met uw zus en ouders woonde. U bent gehuwd met (F.N.) en jullie hebben samen een zoontje Ibrahim. U heeft school gelopen tot de negende graad en bent nadien aan de slag gegaan als chauffeur voor 'Ghana airways'. In 2007 kon u echter beginnen werken in een Nederlands wegenbedrijf, waar u in het laboratorium werkte. Uw vader was oorspronkelijk leraar in een lagere school, maar op een gegeven moment gaf hij deze job op, om te gaan werken voor de politieke oppositiepartij United Democratic Party (UDP). Hij werd 'mobiliser' voor de UDP binnen zijn

regio wat inhield dat hij mensen diende te verzamelen en ronselen voor UDP-bijeenkomsten, onder meer tijdens de verkiezingscampagnes. Op een bepaald moment, in 2011, werd uw vader benaderd door enkele mensen van de regering waarbij hij gevraagd werd om de UDP te verlaten, en naar de regeringspartij over te stappen. Uw vader weigerde echter, en korte tijd nadien kreeg hij problemen met de Gambiaanse autoriteiten. Hij werd opgepakt en opgesloten in de 'Mile 2'-gevangenis, waar hij werd mishandeld. Op de dag dat hij werd vrijgelaten, was hij in die mate gewond, dat u hem naar het ziekenhuis diende over te brengen. Later die avond overleed uw vader aan de gevolgen van de opgelopen verwondingen. U keerde hierop terug naar Darsilameh om de begrafenis van uw vader voor te bereiden. Na een periode van rouwen, kwamen er heel wat leden naar uw dorp om te bidden voor uw vader, waaronder ook UDP-leden. Twee dagen later kwam de politie naar uw dorp om te vragen of u met hen mee wilde gaan omdat ze u wat vragen wilden stellen. U ging hierop in, maar werd vervolgens zelf gedurende twee weken opgesloten, zonder dat u hierbij enige uitleg werd verschaft. Na twee weken werd u samen met enkele gevangenen overgebracht naar een bos waar jullie hout dienden te gaan sprokkelen. Jullie werden in groepjes verdeeld, en u merkte later dat u slechts bewaakt werd door één agent. U maakte hierop van een onoplettendheid gebruik om te vluchten en weg te lopen. U liep in de richting van de Senegalese grens waar u uiteindelijk in een Senegalees dorp terechtkwam. Iemand sprak er u aan en vroeg wat er gebeurd was. Deze persoon bracht u in contact met een andere man die u tegen betaling naar het buitenland kon brengen. Om het nodige geld te verzamelen, contacteerde u een vriend aan wie u de opdracht gaf uw twee wagens te verkopen, en het geld vervolgens op te sturen. Eens dat gebeurd was, kon u de persoon betalen waarop deze alles in gereedheid bracht opdat u het land zou kunnen verlaten. Op 9 oktober 2011 namen jullie het vliegtuig vanuit Senegal naar België. Het was een directe vlucht naar Brussel waar jullie de volgende dag aankwamen. U vroeg op 11 oktober 2011 asiel aan bij de Belgische asielinstanties. In eerste instantie konden de Belgische autoriteiten u geen onderdak geven, waardoor u een tijdje op straat en in een kraakpand diende te verblijven. In dat kraakpand viel de politie op een bepaald moment binnen waarbij uw documenten en kledij in beslag werden genomen. Begin december 2011 kon u dan eindelijk terecht in het opvangcentrum te Virton.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U beweert uw land van herkomst ontvlucht te zijn uit vrees opnieuw opgepakt te worden door de Gambiaanse autoriteiten. U verklaart dat in eerste instantie uw vader, die lid was van de United Democratic Party (UDP), problemen kreeg met de Gambiaanse veiligheidsdiensten, nadat hij geweigerd zou hebben om UDP te verlaten en de overstap te maken naar de regeringspartij (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Na het overlijden van uw vader, aan de gevolgen van de verwondingen die hij zou hebben opgelopen tijdens zijn gevangenschap, en na zijn begrafenis, zou u plotseling opgepakt zijn door de Gambiaanse politie om vervolgens gedurende twee weken opgesloten te worden, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8).

Uw verklaringen tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal over de beweerde problemen van u en uw vader met de Gambiaanse autoriteiten zijn echter in die mate vaag en bedenkelijk, zoals verder besproken zal worden, dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door u naar voorgebrachte problemen die zich zouden hebben afgespeeld in de loop van 2011.

Vooreerst kunnen er enkele bedenkingen gemaakt worden betreffende het beweerde UDP-lidmaatschap van uw vader, dat aan de basis van uw problemen in Gambia zou hebben gelegen. U beweert immers dat uw vader op een bepaald moment zijn job als leraar zou hebben opgegeven om aan het werk te gaan als 'mobiliser' voor de UDP. Uw verklaringen over zijn UDP-lidmaatschap en zijn activiteiten voor deze politieke partij zijn echter heel vaag. Zo verklaart u in eerste instantie tijdens het gehoor dat uw vader lid is geworden van de UDP in 1997 (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U beweert dat hij 'mobiliser' was en dat hij mensen uit zijn regio diende te verzamelen en te ronselen voor allerlei meetings, waarbij hij een wagen ter beschikking zou hebben gekregen van de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd waarom uw vader op een bepaald moment besloot om zijn job op te geven en te gaan werken voor de UDP, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u vervolgens nogmaals ter bevestiging gevraagd wordt of uw vader lid werd in 1997, antwoordt u plots dat het in 2007 was dat uw vader lid was geworden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u er vervolgens op gewezen wordt dat u eerder 1997 had vermeld als jaar waarin uw vader lid zou zijn geworden van de UDP, antwoordt u aarzelend dat het inderdaad 1997 of 1998 is geweest (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Indien uw vader daadwerkelijk sinds 1997 lid zou zijn geweest van de UDP, is het merkwaardig dat u niet meer over zijn lidmaatschap kan vertellen. U verklaart wel dat

zijn functie 'mobiliser' zou geweest zijn, maar wanneer u gevraagd wordt of u andere UDP-leden uit uw regio kent, antwoordt u na lang aarzelen dat u twee personen kent die ook UDP-lid waren, maar in Brikamaba (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Verder beweert u dat uw vader nooit kandidaat is geweest bij de verkiezingen, maar wanneer u gevraagd wordt wie dan wel UDP-kandidaat was van uw regio, bij lokale verkiezingen of parlementsverkiezingen, beweert u dat u zich een man van Fulla-etnie herinnert maar dat u zijn naam niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wat later wordt u opnieuw gevraagd of u de UDP-kandidaat kent in uw regio die opkwam bij de parlementsverkiezingen, waarop u opnieuw de persoon van Fulla origine aanhaalt (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of uw vader dan ook prominente UDP-leden kent die op nationaal niveau actief zijn, antwoordt u dat dit wel zo zal zijn, maar wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u een voorbeeld kan geven, moet u weer het antwoord schuldig blijven. Het is zeer vreemd dat uw kennis over andere UDP-leden heel erg beperkt is, indien uw vader daadwerkelijk zo'n lange tijd lid zou zijn geweest van deze politieke oppositiepartij. Zeker in het licht van uw bewering dat uw vader 'mobiliser' was, en dat hij mensen moest bijeenroepen en verzamelen voor allerlei bijeenkomsten tijdens de verkiezingscampagnes, is het merkwaardig dat u geen UDP-kandidaten kan vernoemen die opgekomen zijn bij lokale of parlementsverkiezingen. U kent wel de leider, en tevens presidentskandidaat, van de UDP, maar aangezien uw vader eerder actief was op regionaal niveau, mag redelijkerwijze verwacht worden dat uw kennis over de UDP in uw regio van herkomst beter is, gezien het beweerde lidmaatschap van uw vader in deze regio. Het is echter vooral niet aannemelijk dat u niet meer UDP-leden zou kennen, rekening houdend met uw verklaring dat er na het overlijden van uw vader, heel wat mensen naar uw dorp zouden zijn gekomen om te bidden voor uw vader, waaronder ook UDP-leden (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart zelfs dat er UDP-leden vanuit de hoofdstad naar uw dorp zouden zijn gekomen om te bidden voor uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Wanneer echter gevraagd wordt welke UDP-leden er dan aanwezig waren in uw dorp om voor uw vader te bidden, vernoemt u de namen van de twee UDP-leden die u reeds eerder had laten vallen, en voegt u eraan toe dat er ook andere leden waren waarvan u zich de naam niet meer kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd wie de mensen dan waren die van Banjul kwamen, antwoordt u dat ze met veel waren, maar dat u de namen niet kent van deze personen, maar dat er veel leden aanwezig waren (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Logischerwijze kan toch aangenomen worden dat u en uw familie – omwille van het feit dat uw vader door zijn UDP-lidmaatschap problemen zou hebben gekend met de Gambiaanse autoriteiten en dat hij na een periode van gevangenschap zelfs zou zijn overleden aan verwondingen die hij zou hebben opgelopen in de gevangenis – zouden worden gecontacteerd door al dan niet prominente leden van deze politieke partij om hun medeleven te betuigen, om hun verontwaardiging te uiten of zelfs protest aan te tekenen omwille van wat er gebeurd is of dat net jullie behoefte hadden om jullie verhaal aan hen te doen. Dit in acht genomen is het erg merkwaardig te noemen dat uw kennis over partijgenoten van uw vader heel erg beperkt is en dat u niet meer kan vertellen over welke UDP-leden de gebedsdienst voor uw vader zouden hebben bijgewoond. Terzijde kan ook nog opgemerkt worden dat u het motto van de UDP niet blijkt te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.10) En tenslotte beweert u dat de vlag van de UDP de gele kleur draagt, maar wanneer u gevraagd wordt of er niets op de vlag vermeld staat, antwoordt u dat er enkel UDP op staat, terwijl er in werkelijkheid in het groot een handdruk op vermeld staat (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). De voornaamste vaststelling is echter dat uw verklaringen over het beweerde UDP-lidmaatschap van uw vader heel erg vaag zijn waardoor deze bewering enigszins in twijfel kan worden getrokken.

Verder zijn uw verklaringen over de problemen die uw vader - en die uzelf na het overlijden van uw vader - zouden hebben gekend met de Gambiaanse autoriteiten in 2011 eveneens erg vaag en bedenkelijk. Zo zijn uw verklaringen over de aanleiding van de problemen van uw vader met de Gambiaanse politiediensten, niet heel erg eenduidig. U verklaart immers dat op een bepaald moment uw vader benaderd zou zijn door enkele personen van de regering om te vragen of hij de UDP wou verlaten en wou overstappen naar de regeringspartij (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of uw vader hiervoor ook al problemen had gekend met de Gambiaanse autoriteiten, antwoordt u dat u daar geen weet van heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12).

Verder weet u niet door wie uw vader benaderd werd en komt u niet verder dan te stellen dat het leden van de regering waren die hem hebben benaderd (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U weet evenmin wanneer uw vader benaderd werd of wanneer hij werd gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en p.11). Gevraagd hoelang uw vader werd opgesloten in de 'Mile 2'-gevangenis, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Vervolgens wordt u de vraag gesteld of u weet wanneer uw vader gestorven is, maar ook op deze vraag geeft u het antwoord dat u zich de datum niet kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of uw vader dan in het begin van het jaar werd gearresteerd of in het midden van het jaar, zonder dat u hierbij een concrete datum dient te geven, antwoordt u nogmaals dat u het zich niet herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hierbij kan opgemerkt worden dat er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u zich niet alle concrete data

zou kunnen herinneren, maar redelijkerwijze mag toch verwacht worden van een bepaalde persoon, die zijn land is ontvlucht nadat er bepaalde gebeurtenissen in zijn land hebben plaatsgevonden die aan de basis lagen van deze vlucht, dat deze persoon deze gebeurtenissen enigszins in de tijd kan situeren, zeker in het geval van een ingrijpende gebeurtenis als het overlijden van een ouder. Bovendien kan hierbij ook nog worden opgemerkt dat het vreemd is dat u in bepaalde gevallen wel een concrete datum kan voorleggen – zo verklaart u tijdens het gehoor dat u op 5 augustus 2007 bij een Nederlands wegenbedrijf bent beginnen werken (zie gehoorverslag CGVS, p.4), en dat u een vriend heeft gecontacteerd op 27 oktober 2011 in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.3) maar dat zodra u vragen worden gesteld omtrent uw beweerdde problemen en die van uw vader met de Gambiaanse autoriteiten en om deze in de tijd te situeren, u telkens het antwoord moet schuldig blijven. Tenslotte wordt u gevraagd welke verwondingen uw vader had opgelopen tijdens zijn gevangenschap, waarop u verklaart dat uw vader was geslagen, en dat hij hevig bloedde, en dat u hem naar het ziekenhuis heeft gebracht (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd wat de dokters u vertelden in het ziekenhuis nadat uw vader was overleden, antwoordt u dat de dokters helemaal niets zeiden, wat evenmin overtuigend en aannemelijk overkomt.

Verder verklaart u dat uzelf ook benaderd werd door de Gambiaanse politiediensten twee dagen na de gebedsdienst van uw vader om mee te komen naar het politiebureau en dat u vervolgens opgesloten werd in de 'Mile 7'-gevangenis gedurende twee weken (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd waarom u werd opgepakt en opgesloten, antwoordt u dat u het niet weet, en dat ze u niet verteld hebben waarom u werd gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U beweert verder dat u op geen enkel moment ondervraagd werd (zie gehoorverslag CGVS, p.13), wat op zijn minst merkwaardig is. Verder kunnen er nog enkele vragen gesteld worden bij de eenvoudige manier waarop u er in geslaagd zou zijn te ontsnappen uit uw gevangenschap en vervolgens te vluchten naar Senegal. U beweert dat u met een groep gevangenen naar een bos zou zijn gebracht om brandhout te sprokkelen, en dat u op een gegeven moment slechts door één bewaker in de gaten werd gehouden waarop u zou zijn weggelopen en door het bos naar Senegal zou zijn gevlucht (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Het is echter niet heel erg aannemelijk dat u op een dergelijk eenvoudige manier erin zou kunnen slagen te ontsnappen, laat staan op die manier zonder problemen te voet naar Senegal zou kunnen vluchten.

Tot slot legt u uw identiteitskaart voor ter bevestiging van uw identiteit, maar uw identiteit en nationaliteit worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. U legt echter geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch van de door uw afgelegde reisweg. U legt wel een document neer uitgaande van het Rode Kruis, dd.6 januari 2012, waarin staat dat er een dossier werd geopend op uw vraag en waarin de referentie van uw dossier wordt vermeld (zie administratief dossier). U verklaart tijdens het gehoor dat u éénmaal een vriend in Gambia heeft kunnen bereiken die u verteld zou hebben dat uw echtgenote en zoon Gambia zouden zijn ontvlucht en naar Senegal zouden zijn gegaan. Vandaar dat u een aanvraag bij het Rode Kruis zou hebben gedaan om uw familie op te sporen (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Dit kan echter niet afgeleid worden uit het document van het Rode Kruis dat u voorlegt op het CGVS aangezien hierin enkel wordt melding gemaakt van de opening van een dossier, al kan hier wel bij worden opgemerkt dat uw advocaat aangeeft tijdens het gehoor contact te hebben opgenomen met de bevoegde dienst van het Rode Kruis, en dat deze dienst wel degelijk bevestigde dat u verzocht heeft een dossier te openen om uw familie op te sporen en terug te vinden. Hierbij kan opgemerkt worden dat dit document er echter niet in slaagt de bovenstaande pertinente vaststellingen te niet te doen.

Bovenstaande vaststellingen leiden er immers toe te kunnen stellen dat u er niet in slaagt uw beweerdde problemen in Gambia aannemelijk te maken. Uw verklaringen over het beweerdde UDP-lidmaatschap van uw vader, en de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid, zowel voor u als voor uw vader, zijn in die mate vaag en bedenkelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze beweerdde problemen. Immers, van iemand, die beweert een bepaalde vrees ten opzichte van zijn land van herkomst te hebben, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de gebeurtenissen die aan de basis zouden liggen van deze vrees, concreet en voldoende kan beschrijven, wat bij u hoegenaamd niet het geval is.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de motiveringsplicht voortvloeiende uit de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 197, 198, 199 en 203 van het UNHCR handboek, van de zorgvuldigheidsplicht, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en op een manifeste appreciatiefout.

Aangaande verzoekers onwetendheid omtrent de redenen die zijn vader ertoe aangezet hebben zijn werk als leraar stop te zetten en zich voltijds politiek te engageren werpt verzoeker op dat dit in 1997 gebeurde en hij toen 15 jaar was. Dergelijke vragen worden niet op die leeftijd gesteld. Hij wijst er ook op dat hij heel hard werkte en *“amper twee dagen per week vrij kreeg”*. Hij woonde niet meer bij zijn vader. Zijn vader heeft hem ook nooit betrokken bij zijn activiteiten.

Verzoeker meent dat het bepaald ongelegen is om van hem te eisen dat hij al de namen kan herinneren van de UDP leden op het moment dat hij zijn vader begraaft. Bovendien kwamen de mensen na veertig dagen rouwen aldus verzoeker en hij kreeg niet echt de gelegenheid om de leden werkelijk te ontmoeten.

Verzoeker stelt dat hij het motto en de vlag van de partij niet kent omdat hij zelf geen lid of sympathisant was.

Verzoeker meent dat het niet te verwaarlozen is dat hij de reden van de arrestatie van zijn vader kent en hij ook weet dat zijn vader de Gambiaanse autoriteiten vreesde. Hij was immers zelf niet aanwezig bij de momenten dat zijn vader aangesproken en aangehouden werd.

Verzoeker poneert dat hij weliswaar niet de exacte datum kan weergeven van de arrestatie en de dood van zijn vader maar hij een geloofwaardige chronologie kan geven.

Verzoeker verwijst naar zijn penibele situatie en dat hij tijdens het gehoor daardoor *“de kluts kwijt”* was.

Wat betreft de kritiek volgens dewelke de dokters na de dood van zijn vader niet vertelden verklaart verzoeker dat ook de dokters de autoriteiten vrezen.

Verzoeker poneert dat daar waar hij niet weet waarom hij gearresteerd werd er toch duidelijk uit het feitenrelaas blijkt dat dit wegens het lidmaatschap van zijn vader was.

Verzoeker werpt op dat de tegenpartij ook niet aantoonde dat andere gedetineerden wel ondervraagd worden of dat Senegal zich minder dan 30 kilometer ver zou bevinden van de plaats waar hij werd vastgehouden en dat ook in België belachelijke ontsnappingen voorkomen.

Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing nergens spreekt over de problemen en dood van zijn oom.

Verzoeker wijst erop dat zijn echtgenote en kind op de vlucht zijn en momenteel spoorloos zijn. Door zijn toenmalige advocaat werd bevestigd dat het Rode Kruis hen aan het opsporen is.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen bevat wel nuttige richtlijnen maar geen afdwingbare rechtsregels zodat verzoeker er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn asielrelaas. Het ontbreken van enig begin van bewijs aangaande de vermeende functie van zijn vader, hetgeen een essentieel element van zijn relaas betreft, is een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid. Verzoeker toont evenmin aan dat hij een poging heeft ondernomen om de functie en situatie van zijn vader te staven hoewel dit niet moeilijk hoeft te zijn gelet op het voorgehouden publieke profiel van diens functie. Dit klemmt des te meer daar verzoeker bij benadering niet kan melden wanneer zijn vader werd gearresteerd, hoelang hij gearresteerd was en overleed (gehoor CGVS, p. 8, p.11-13), hoewel dit essentiële elementen van zijn relaas betreffen.

Verzoeker voert aan dat zijn vader een “mobiliser” was van de politieke partij UDP, wat onder meer inhield dat hij mensen moest verzamelen, hiervoor een auto had van de partij en betaald werd door de partij (gehoor CGVS, p. 7). Hoewel van verzoeker geen exacte kennis verwacht wordt omtrent de activiteiten van zijn vader blijft de vaststelling dat verzoeker bij benadering niet kon duiden wanneer zijn vader lid werd van de UDP, in 2007 dan wel in 1997 of 1998 (gehoor CGVS, p.9), wat niet plausibel is omwille van diens vermeende functie. Verzoeker was eveneens onwetend omtrent de slogan en de afbeelding van de UDP (gehoor CGVS, p.10), zoals deze blijken uit de landeninformatie in het administratief dossier. In acht genomen dat blijkens verzoekers relaas zijn vader een “mobiliser” was van de UDP, dient aangenomen te worden dat de familiale leefomgeving doordrongen was van elementen die behoren tot de UDP zodat verzoekers onwetendheid niet aanvaardbaar is.

Derhalve kan omwille van de ongeloofwaardigheid van verklaringen inzake de functie van zijn vader, en zijn onwetendheid omtrent de omstandigheden en overlijden van zijn vader, evenmin geloof gehecht worden aan de feiten die verzoeker persoonlijk zou hebben ondergaan.

Ingevolge de beoordeling van voormelde elementen binnen de devolutieve werking van het beroep dient te worden besloten dat verzoekers relaas geloofwaardigheid ontbeert. Verzoekers verweer, onder meer gegrond op het feit dat hij hard werkte, zijn verblijfplaatsen en situatie in België, kan omwille van voormelde pertinente vaststellingen niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Het opsporingsverzoek dat gericht werd aan het Rode Kruis inzake zijn echtgenote en kind impliceert niet dat deze personen, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, spoorloos zijn omwille van de aangehaalde asielmotieven.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS